

Христос се роди!

Ваистину се Господ роди на земљи, као младенац као Богочовек, ради нас људи и ради нашега спасења. Тек смо прославили радосни празник Божић, рођење Христово, идемо у сусрет новоме празнику Богојављењу. Временски од Божића до Богојављења протекло је тридесет година, а код нас свега дванаест дана. И као што је пред рођење Христово, дешавали се многи необични догађаји, појава архангела Гаврила Светој Дјеви Богородици и најава да ће родити сина. Јављање анђела у сну Јосифу више пута, појава анђела пред пастирима, и благовест да се родио спас у пећини витлејемској, долазак мудраца са Истока са даровима које су донели, убиство 14.000 витлејемске деце у Витлејему и околини од стране цара Ирода. Све су то страшни догађаји који су пропратили рођење Господа Христа. Све те речи које су тада изговоране, Света Богородица је слагала у срце своје и чувала их у срцу своме.

Али дошло је време, да то дете које се родило у витлејемској пећини, изађе јавно у народ са својом мисијом, ради које је и дошао. И Његову појаву сада у јавности у народу такође пропраћају необични догађаји. Пре свега поново се јавља анђеоло али анђеоло у телу. Као што је пророк рекао: „Ево ја шаљем анђела свога пред лицем Твојим, да приправи стазе Твоје, да поравна пут пред Тобом.“ То беше телесни анђеоло Свети Јован пророк и претеча Господњи. И он је на необичан начин рођен у овоме свету. Необично је проживео тридесет година у пустињи, али када дође време, дође му реч Божија да иде на Јордан и да крштава народ јеврејски, кршењем покајања. И заиста, после дужег времена када у Израиљу није било пророка, кад се зло умножило, појави се необичан човек на обалама реке Јордана, сав обрастао у косу и браду, нема куће, нема крова над главом, нема одело, само једна камиља кожа којом се огрнуо и појас око ње, необичан човек, још необичнија проповед његова.

Поче он да грми својом проповеђу на реци Јордану, и прве речи које беше упутио: „Покајте се, јер се приближи Царство небеско.“ Царство

небеско се приближило онда када је Цар небески сишао међу људе. То је Господ Христос. Јер где је Цар ту је и Царство. Цар небески Господ Христос и Царство небеско сишло је са Њим на земљу. Многи народ је нагрнуо њему да га види као необичног човека и пророка, да чује његове речи и поуке. И многи га питаху: „Шта да радимо? Шта нам заповедаш?“ Питаху га и војници и трговци и фарисеји. И он је свима говорио да се покају за грехе своје. И онда их је крштавао у реци Јордану, али им је говорио и ово: „Ја вас крстим крштењем покајања, водом крштавам, али за мном иде јачи од мене, који ће вас крстити Духом Светим и огњем. Ја нисам достојан пред Њим сагнути се и одрешити ремење на обући Његовој.“ О коме је он то говорио? О Господу Христу. Који иде за њим, који је изнад њега, који је јачи од њега, који ће крштавати Духом Светим, јер ће послати Духа Светога на Апостоле и на све оне који се у Његово име буду крштавали. Не крштењем Јовановим него у име Оца и Сина и Светога Духа. И тако је Свети Јован претеча, био први гласник, анђео Божији у телу, да се приближило Царство небеско.

Није то довољно да се приближило да то знамо, него како се у то Царство улази? И то је Свети Јован објаснио. Кроз покајање. А покајање хвала Богу, сви знамо шта је, то је свест о својим гресима, то је жалост због својих грехова којима смо Бога увредили, то је одлука наша да убудуће те грехе не понављамо, него да се одлучно боримо са својим слабостима, са својим гресима, са ђаволом, јер иза свакога греха стоји ђаво, који нам нашаптава и наводи нас на грех. Богу хвала, ђаво нема ту снагу да нас примора да нешто рђаво учинимо. Он само може да нам предлаже, да нам приказује у некој обланди лепој, светлој, шареној, а унутра да буде отров. Дакле сваки грех је наша лична одговорност. Нико други није крив ни ђаво, а посебно не браћа око нас, за наше грехе. Сами сво увек криви, јер сами пристајемо и прихватамо грех, прихватамо да учинимо нешто што није по закону Божијем, по вољи Божијој, по заповестима Божијим. Ето то је тај који ће нас крстити Духом Светим и огњем, Господ Христос.

Сутра, Боже здравља на Богојављење, дешава се то чудо које је Јован најављивао шест месеци на реци Јордану, да за њим иде јачи од њега! И сутра на Богојављење долази Господ Христос и Он на реку Јордан са масом народа, да се крсти. Да ли је Њему било потребно кршење? Сигурно не! Он греха не учини, нити се нађе превара на устима Његовим. Али да би се пружила прилика Јовану, да га објави свету. И Јован видевши Господа Христа, Духом Светим га је препознао, узвикнуо је: „Гле, јагње Божије, које узима на себе грехе света.“ Али о томе ћемо сутра још говорити, о томе празнику Богојављењу, када се на реци Јордану јавила цела Света Тројица.

Отац, син и Свети Дух у које ми као Православни Хришћани верујемо и то је оно што нас одликује од свих осталих вера, и свих других религија које у нешто верују а не верују у Бога који је створио небо и земљу. И који је спасао људе од греха, смрти и ђавола. То је само Бог Хришћански, то је Бог Света Тројица, то је Син Божији, Господ Исус Христос, који се на земљи оваплотио и родио, и живео са људима и ослободио људе од греха, смрти и ђавола.

Нека би Господ молитвама Светога претече, и осталих угодника Божијих који су Богу угодили животом својим, нека и нама Господ дарује снаге да и ми живот свој очистимо од сваке прљавштине греховне, да се покајемо онако како је достојно, потребно, и да припремимо себе за одлазак из овога света, у онај вечни живот у Царство небеско, да и ми тамо са свима Светима слаavimo Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове и сву вечност. Амин.